

er blevet yderligere formindstet end allerede foreslaaet i det oprindelige Lovforslag, har ikke været mig ganske klar; men da det kun er en ubetydelig Forringelse, skal jeg ikke lægge videre Vægt derpaa. — Bestemmelsen om, at Generalerne skulle deles i Generallieutenanter og Generalmajorer, kan jeg naturligvis kun bifalde, ligesaa vel som at Oberstklassen deles i 2 Grader, da dette netop har været foreslaaet i Regeringsforslaget. Hvad der staar om Garniseringsforholdene, kan jeg tiltræde i Et og Alt. Jeg vilde have ønsket, at man ogsaa havde kunnet forlægge noget Fæstningsartilleri over til Sjælland, saaledes som jeg altid har paataenkt at ville gjøre det; men da Antallet af Kompagnierne ikke er foreslaaet forøget, vil det nu blive umuligt. Jeg har altid forsvaret, at der burde være noget Artilleri i Sjælland og har altid udtrykt mig saaledes, at der burde være det fornødne Artilleri berovre og derved formentlig tydeligt angivet, at Antallet af det Artilleri, der burde tildeles Generalkommandoen i Sjælland, burde staa i det rette Forhold til de øvrige Baabens Styrke. Skal Sjælland virkelig forsvares, som vi kunne forsvare denne Landsdel, er ikke alene det fornødne Artilleri der absolut ønskeligt og nødvendigt, men det er ligeledes nødvendigt og ønskeligt, at man saa i Tide har forberedt et Replipunkt, som hele Styrken kan trækkes tilbage til, for der at yde sit sidste Forsvar. — Med Henyn til de større Øvelser kan jeg fatte mig meget kort. Saaledes som det her er foreslaaet, er det omtrent i Overensstemmelse med Landsthingets Forslag. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at 3 Batterier dog ere lovlige lidt; thi med denne Ordning vil hvert Batteri kun komme i Leir hvert ottende Aar. Det er en mindre heldig Omstændighed, men jeg skal ikke gjøre videre Indvending derimod; thi jeg tror, at man ad administrativt Veie vil kunne høre derpaa, naar der kommer til at ligge 3 Batterier i Sjælland. Man kan nemlig da hjælpe sig paa lignende Maade, som man hidtil har maattet afhjælpe Manglen paa Rytter i Leiren, ved nemlig at kommandere et jydsk Rytteriregiment til at deltage i de større Øvelser. Dette forvolder ingen finansielle Vanskeligheder, og er til stor Nytte for Øvelserne. Paa lignende Maade vil man altsaa ogsaa kunne kommandere et Batteri af den Afdeling, der fremtidig kommer til at ligge i Randers, eller hvor det nu bliver, til at deltage i de større Øvelser. Paa den Maade faar man Batterierne hyppigere i Leiren, end det ellers vilde have været muligt. — Om Militærarbejdernes Deltagelse i Bagt-, Kaserne- og Magasintjeneste har jeg kun at sige, at det jo er en velvillig Smødekomen af Regeringsforslaget, naar det nu tilstaas, at et større Antal Militærarbejdere fremtidig bliver indkaldt for at overtage endel af den Tjeneste, som tidligere maatte bestrides af Kombat-

tanter, hvilket virkede forstyrrende paa disses Uddannelse. At Mandstabet til Traintjenesten, Hestepassertjenesten og til Sundhedstropperne tages af Kombattantklassen, er i og for sig ganske heldigt, naar blot ikke den Omstændighed var tilstede, at den allerede iforveien ikke store Styrke af Rekrutmassen til Fodfolket derved vil blive yderligere formindstet. — Bestemmelsen om Befalingsmandseleverne er ikke afvigende fra, hvad der tidligere er forlangt. Jeg kan derfor i Et og Alt tiltræde, hvad derom er foreslaaet. — Jeg maa bringe min Tak for, at man har bevaret Glevstolen, om end i en formindstet Form. Jeg tror, at de specielle Baaben ikke godt vilde kunne have undværet denne Skole, navnlig fordi, selv om de værnepligtige Befalingsmænd kunne blive nok saa dygtige, de i Reglen eller saa godt som altid ere mindre øvede i Konstruktionsarbejder og i Tegning, og det netop er de specielle Baaben, som især til al Kontortjeneste forlange, at de dertil anvendte Underofficerer have Færdighed deri. Officersskolens Formation har mit fulde Bifald. Jeg har personlig holdt Noget paa, at den næst yngste Klasse skulde bevares, og jeg er bleven misforstaaet, naar man har anset mig for en Modstander af at uddanne Befalingsmænd af den værnepligtige Klasse. Jeg har haft Erfaringen for mig, at man er istand til at faae meget dygtige faste Befalingsmænd paa den Maade, og jeg har ved den Bataillon, som jeg har haft den Ære at kommandere, haft Leilighed til at erfare, at hele Tilgangen kan erholdes ad den Veie; thi jeg har i en Stække af Aar albrig forlangt tilbøjet nogen Glev fra Glevstolen. Jeg kan som Følge deraf kun udtale min Tak endnu engang, og jeg skal love, saadidt det staar i min Magt, at drage Omsorg for, at de ærede Forslagsstilleres Kjælebæge skal nyde en god Modtagelse og blive velvilligt behandlet. Vi komme nu til Lovforslagets sørgeligste Punkt, og det er Alt, hvad der angaar Forstærkningen, hvorom der rigtignok i selve Lovforslaget direkte ikke er talt meget. Jeg beklager, at man har i Gt saa ringe Vægt paa Forstærkningen. Jeg tror, at det vilde have været fuldstændig til vort Forsvars Karakter, naar man var gaaet ind paa Regeringens Forslag; thi det, som maatte være os magtpaaliggende, var klart og tydeligen udtrykt i Regeringens Lovforslag, at det nemlig var os om at gjøre, at det rent defensive Element af vort Forsvarsvæsen var det mest Fremtrædende det Karakteristiske ved vor Hærordning. Dette kan ikke siges saa ganske at være Tilfældet i det foreliggende Lovforslag. Vel vil den Hær, som efter dette Lovforslag erholdes, være stærkere end den nu havende saavel i offensiv som i defensiv Henseende, men det Karakteristiske defensive Præg, som Hæren vilde have faaet efter Regeringens Forslag, er aldeles gaaet tabt. — De andre Paragrafer have, tror